

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΕΙΣ Ι. ΜΟΝΗΝ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ (2016).

Τὴν Τρίτην, 20^ή Ἰουλίου/2^{ον} Αὐγούστου 2016, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεοβίτου εἰς τὴν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ Ἱερὰν Μονήν, τὴν εὐρισκομένην μεταξὺ τῆς νέας νοτίου πόλεως τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τῆς Βηθλεέμ καὶ εἰς τὴν τοποθεσίαν, διὰ τῆς ὁποίας διῆλθεν ὁ προφήτης Ἡλίας, ὅτε κατεδίωκεν αὐτόν ὁ Ἀχαάβ καὶ ἡ Ἰεζάβελ ἡ σύζυγος αὐτοῦ μετὰ τὴν κατάκαυσιν τῶν λίθων τοῦ θυσιαστηρίου διὰ τοῦ πυρός, τό ὁποῖον μέ τὴν προσευχὴν του ἔρριπεν ἀπ' οὐρανοῦ ὁ θεὸς καὶ μετὰ τὸν φόνον τῶν 400 ἱερέων τῆς αἰσχύνης καὶ ὅτε ἐκοιμήθη ὑποκάτω ἀρκεύθου καὶ ἤγειρεν αὐτόν ὁ ἄγγελος λέγων «ἀναστάς, φάγε καὶ πίε» καὶ ἠγέρθη καὶ ἔφαγε καὶ ἔπινε καὶ ἐν τῇ ἰσχύϊ τῆς βρώσεως καὶ πόσεως ἐκείνης ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας».

Εἰς τὴν Ἱερὰν ταύτην Μονήν προεξῆρξε τῆς θείας Λειτουργίας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, τοῦ Γραμματέως τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Λύδδης κ. Δημητρίου, καὶ Ἀγιοταφитῶν Ἀρχιμανδριτῶν ὡς τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἱερωνύμου ὡς προεξάρχοντος, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἰγνατίου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ματθαίου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἀνανίου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Μελετίου, Ἱερέων ἐκ τοῦ Μπετσαχούρ, τῆς Βηθλεέμ καὶ τῆς Μπετζάλλας, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Εὐλογίου καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Μάρκου, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου ἑλληνιστί καὶ τῆς χορωδίας τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου ὑπὸ τὸν κ. Ριμόν Κάμαρ ἀραβιστί καὶ μετέχοντος ἐκκλησιάσματος ἐκ προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, Ρωσίας, Ρουμανίας καὶ ἐντοπίων Ἱεροσολυμιτῶν.

Πρὸς τό εὐλαβές ἐκκλησίασμα ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ὡς ἔπεται:

«Τὴν πολλὴν τῶν ἀνθρώπων ἀνομίαν, θεοῦ δέ τὴν ἄμετρον φιланθρωπίαν θεασάμενος ὁ Προφήτης Ἡλίας, ἐταράττετο θυμούμενος καὶ λόγους ἀσπλαγχνίας πρὸς τὸν εὐσπλαχνον ἐκίνησεν. Ὑργίσθητι βοήσας ἐπὶ τοὺς ἀθετήσαντάς σε, Κριτὰ δικαιοῦσθε. Ἀλλὰ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἀγαθοῦ, οὐδόλως παρεκίνησε πρὸς τό τιμωρήσασθαι τοὺς αὐτόν ἀθετήσαντας. Αἰεὶ γάρ τὴν μετάνοιαν πάντων ἀναμένει, ὁ μόνος φιλάνθρωπος», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καὶ προσκυνηταί,

Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος τῆς Παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἑνδοξος, συνήγαγεν πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ ἐπωνύμῳ αὐτοῦ Ναῷ ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ, ἵνα τιμήσωμεν τὴν ἐόρτιον αὐτοῦ μνήμην.

Ὁ Προφήτης Ἡλίας διεκρίθη ὅχι μόνον διὰ τό προφητικόν αὐτοῦ ἀξίωμα ἀλλά καί διὰ τόν ὑπερβάλλοντα ἔνθεον αὐτοῦ ζῆλον, ὡς λέγει καί ὁ μελωδός αὐτοῦ: «Ὁ οὐρανοφάντωρ Ἡλίας ὁ Πρόφητης, θεώμενος ἅπαντα ἀπό Κυρίου Θεοῦ ζήλω ὑπορούμενος νεφέλας συνέστειλε καί γῆν ἐξήρανε καί οὐρανοὺς λόγῳ ἔκλεισεν εἰπών. Οὐκ ἔσται σταγὼν ἐν γῇ εἰ μὴ ἐμοῦ διὰ στόματος». Τοῦτο ἐπιβεβαιοῖ ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφóθος λέγων: «Ἡλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθής ἡμῖν καί προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μή βρέξαι καί οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτούς τρεῖς καί μῆνας ἕξ. Καί πάλιν προσηύξατο καί ὁ οὐρανός ὑετόν ἔδωκε καί ἡ γῇ ἐβλάστησε τόν καρπὸν αὐτῆς», (Ἰακωβ. 5,17).

Ὅντως, ἀγαπητοί μου, ὁ ἔνθεος ζῆλος τοῦ Ἡλία τόν κατέστησεν «ἐπόπτην τῶν ἀρρήτων τοῦ Θεοῦ μυστηρίων» καί σφοδρόν ἐλεγκτήν τῆς ἀποστασίας τῆς ἀνομίας καί τῆς ἀδικίας, ἀλλά καί προστάτην τῶν ἀσθενούντων, ὡς λέγει καί ὁ μελωδός: «Προφῆτα κῆρυξ Χριστοῦ, τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης οὐδέποτε χωρίζη καί ἐκάστῳ ἀσθενούντι ἀεὶ παρίστασαι. Ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν τὴν οἰκουμένην εὐλογεῖς πανταχοῦ δοξαζόμενος».

Τόσον ἡ αὐστηρή προσωπικότης ὅσον καί τό προφητικόν κήρυγμα τοῦ ἁγίου ἡμῶν Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου, ἔχουν ἄμεσον ἀναφορὰν εἰς τόν σύγχρονον ἄνθρωπον τῆς ἐποχῆς ἡμῶν παγκοσμίως. Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι «αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσίν», (Ἐφ 5,16), «Ὁ δέ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται», (Α΄ Ἰωάν. 5, 19).

Ὁ ἔνθεος Ἡλίας ζῶν τῆς Χάριτος κεκτημένος, δηλονότι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, προκατήγγειλε καί προέλαβε τὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ Θεοῦ Λόγου τοῦ Ἡλίου τῆς Δικαιοσύνης δηλαδή τοῦ ἀληθινοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ Χριστοῦ ἔτη ὀκτακόσια ἕξ καί δέκα. Ἡμεῖς ἀδελφοί μου, ὄντες μέλη τῆς Ἐκκλησίας δηλαδή τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, «οἶδαμεν ὅτι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἔχει ἔλθει καί ἔχει δώσει εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστοὺς διάνοιαν ἱκανὴν διὰ νά γνωρίζωμεν τόν ἀληθινόν Θεόν. Καί εἴμεθα ἐνωμένοι μέ τόν ἀληθινόν Θεόν διὰ τοῦ Υἱοῦ Του Ἰησοῦ Χριστοῦ καί αὐτός ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός καί ζωὴ αἰώνιος».

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ οὐρανοδρόμος Ἡλίας προβάλλεται ὑπὸ τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας οὐχὶ ἀπλῶς ὡς ὁ Προφήτης τοῦ Ἡλίου τῆς Δικαιοσύνης, τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί ὡς πρότυπον πρὸς ἐγρήγορσιν τοῦ νοός καί τῆς διανοίας ἡμῶν, ὡς κηρύττει καί ὁ Ἀπόστολος Πέτρος λέγων: Ἀφ' οὗ λοιπόν τόσον μεγάλας καί ὑψηλὰς εὐεργεσίας καί δωρεὰς μᾶς ἐχάρισεν ὁ Θεός, δι' αὐτό περιμαζεύσατε τὰς διανοίας σας καί συγκεντρώσατε τὰς σκέψεις σας, ἐλευθερώνοντες τόν ἐσωτερικόν σας ἄνθρωπον ἀπὸ κάθε τι πού τόν ἐμποδίζει νά ὑπηρετῇ τόν Θεόν, καί ἐγκρατευόμενος εἰς ὅλα ἐλπίζατε ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου δισταγμοῦ ὅτι θά λάβητε τὴν Χάριν τῆς Σωτηρίας, τὴν ὁποίαν σᾶς φέρει ὁ Ἰησοῦς Χριστός κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δευτέρας μεγαλοπρεποῦς ἀποκαλύψεως καί Παρουσίας Του. (Α΄ Πέτρου 1,13). «Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ἡμῶν νήφοντες τελείως ἐλπίζατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ», (Α΄ Πέτρου 1,13).

Τὴν δέ χάριν τῆς ἐλπίδος τῆς σωτηρίας κατὰ τὴν δευτέραν μεγαλοπρεπῆ παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ προεφήτευσεν ἀλλά καί προεγεύθη ὁ πνευματοφόρος Ἡλίας κατὰ τὴν παρουσίαν αὐτοῦ ἐν τῷ ὅρει Θαβώρ, ὅτε ὁ Χριστός μετεμορφώθη ἐνώπιον τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ καί ἐφάνέρωσεν τὴν δόξαν Αὐτοῦ.

Αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, τῆς ὁποίας προφήτης καί μάρτυς αὐτόπτης καί αὐτήκοος ἐγένετο ὁ Ἅγιος Ἡλίας, καλούμεθα νά γίνωμεν κοινωνοὶ καί μέτοχοι καί ἡμεῖς διὰ τῶν πρεσβειῶν αὐτοῦ. «Καί μετεμορφώθη ὁ Ἰησοῦς ἔμπροσθεν τῶν

μαθητῶν Αὐτοῦ... καί ἰδοὺ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καί Ἡλίας μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες» (Ματθ. 17, 2-3).

Περιττόν νά εἴπωμεν ὅτι ἡ συμμετοχή τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ εἰς τό γεγονός τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ φανερώνει καί διακηρύσσει τήν ἄπειρον φιλανθρωπίαν τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης καί τοῦ ἀκτίστου φωτός τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, «Ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν».

Ἡ ἐπίγνωσις δέ τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ σχετίζεται ἄμεσα μέ τήν κρίσιν τῆς ἱστορίας τοῦ ἀνθρώπου ἡ καλλίτερον εἰπεῖν μέ τήν τῆς τῶν πάντων συντέλειαν, δηλονότι μέ τήν δευτέραν Παρουσίαν. Ταύτην τήν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, τοῦ Χριστοῦ πρέπει νά ἐπιζητῶμεν, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἵνα μή αἰσχυνθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ», (Α' Ἰωάννου 2, 28) κατὰ τόν ἅγιον Ἰωάννην τόν Ἀπόστολον καί Εὐαγγελιστήν.

Τῆς συντελείας τοῦ κόσμου τούτου διαπρύσιος κῆρυξ ἐγένετο καί ὁ σήμερον ἑορταζόμενος μέγας Προφήτης Ἡλίας ὁ ἔνδοξος, ὁ καί δεύτερος Πρόδρομος τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, καλούμενος, ὡς λέγει καί ὁ μελωδός αὐτοῦ: «Τό ἐξάραν ἄρμα σέ πυρφόρον, ὡς ἐν συσσεισμῷ εἰς οὐρανούς, τήν πυρίπνοον χάριν σοί παρέσχετο, Ἡλία Θεοβίτα, τοῦ μή ἰδεῖν θάνατον, ἕως ἄν κηρύξης τήν τῶν πάντων συντέλειαν. Διό πάρεσο διδούς ἡμῖν τῶν σῶν κατορθωμάτων τήν μύησιν».

Δεηθῶμεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα διά τῶν πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας καί τῶν ἱκεσιῶν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου ἡμῶν Ἡλιοῦ τοῦ Θεοβίτου τύχωμεν τῆς ἀναισχύντου ἡμῶν παρουσίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς τελικῆς κρίσεως. Ἀμήν».

Μετά τήν θ. Λειτουργίαν ὁ καλῶς ἐπιμελούμενος τῶν τῆς Μονῆς καί καλῶς συντηρῶν αὐτήν Ἀρχιμανδρίτης π. Παΐσιος παρέθεσε κέρασμα εἰς τό Ἀρχονταρίκι καί ἀκολούθως τράπεζαν εἰς τό ἡγουμενεῖον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<httpv://youtu.be/V49PRoNQK3U>

<httpv://youtu.be/6AjPEIJXSnw>

